

“Een treinwachter is meer dan een kaartjesknipper”

RUDY LOMMAERT NEEMT AFSCHIED VAN DE SPOORWEGEN NA EEN LOOPBAAN VAN 35 JAAR

MENEN ▶ Na een loopbaan van 35 jaar neemt Rudy Lommaert op 1 mei afscheid van de Spoorwegen. Zijn laatste werkdag ligt al achter ons. Rudy geniet nu van enkele vakantiedagen om dan straks met pensioen te gaan.

DOOR CAROLINE ROOSE

“Ik ben inderdaad pas 54”, opent Rudy Lommaert. “In april word ik 55 en op 1 mei ga ik met pensioen. Het is vroeg, maar bij de Spoorwegen mag je als rijdend personeel op je 55ste en na dertig jaar dienst met pensioen. Toen ik vernam dat ik met pensioen kon gaan, heb ik geen moment getwijfeld. Ik werk ondertussen al 35 jaar als treinwachter en er zijn nog zoveel andere zaken die ik wil doen, dus waarom langer werken?”

Rudy was pas 20 toen hij in Gent een advertentie van de Spoorwegen opmerkte. Een job als treinwachter sprak hem aan. Hij nam deel aan het examen en begon in september van datzelfde jaar in Sint-Niklaas. “Wie pas begint, moet sowieso naar een groot depot in Antwerpen, Brussel of Sint-Niklaas.” Rudy vond het geen pretje om in Sint-Niklaas te werken. Als hij met de eerste trein mee moest, moest hij de avond ervoor al in Sint-Niklaas zijn. Als hij met de laatste terugkeerde, moest hij daar ’s nachts ook blijven. “Tenzij ik met de wagen naar huis reed natuurlijk. Ik herinner me nog goed hoe ik in het station op vier stoelen de slaap probeerde te vatten.” Na twee jaar werd Rudy

overgeplaatst naar Kortrijk. Dat was een hele verbetering, maar na een tijdje volgde een reorganisatie en moest hij naar Brussel. Zijn standplaats bleef echter Kortrijk.

TICKETS

“Omdat we in Kortrijk gelegen waren, werden we ’s morgens vroeg naar Brussel gebracht met een taxi. ’s Avonds – als er geen treinen meer reden – werden we dan met een taxi terug naar Kortrijk gevoerd.” Van Brussel ging het dan naar Gent-Sint-Pieters. “Dat was een zotte, maar vooral toffe periode. Een West-Vlaming en een Gentenaar kunnen het goed met elkaar vinden. Het was een goeie tijd met heel wat fijne collega’s.”

In 1989 ging het dan naar Poperinge waar Rudy nu afscheid neemt van zijn beroeps carrière. “Jonge mensen die vandaag als treinwachter beginnen, hebben na één à twee jaar een vaste plaats. In mijn tijd duurde het inderdaad negen jaar. Je hoort me echter niet klagen. Ik heb een hele mooi tijd gehad bij de Spoorwegen.”

Rudy benadrukt wel dat een treinwachter veel meer is dan een kaartjesknipper. “Als treinwachter ben je ook verantwoordelijk voor de veiligheid en de begeleiding

Rudy Lommaert die op 1 mei met pensioen gaat, werd in zijn loopbaan bij de Spoorwegen twee keer geconfronteerd met iemand die uit het leven stapte. (Foto WO)

“Als treinwachter krijg je de raad om conflicten uit de weg te gaan, maar dat is niet altijd mogelijk”

van de trein en de reizigers. Je moet erover waken dat alle deuren dicht zijn. Als je er alleen voor staat en je acht à negen rijtuigen moet controleren, is dat niet altijd even eenvoudig.” Rudy werkte jarenlang op de lijn Poperinge-

Brussel-Sint-Niklaas. Met de hervormingen van 14 december werd dat voor de laatste weken van zijn carrière Poperinge-Gent-Antwerpen.

CONFLICTEN

“Die lijn is heel wat drukker dan die van Poperinge-Brussel-Sint-Niklaas. Ik stond er ook van versteld hoeveel Nederlanders in Antwerpen de trein naar Gent nemen. Zulke vriendelijke mensen...”

“In mijn carrière heb ik trouwens veel toffe mensen leren kennen. Psychologen, politici... Maar ook agressieve mensen kruisten mijn

pad. Zo ben ik twee keer in een gevecht verwickeld geraakt... Als treinwachter krijg je de raad om conflicten uit de weg te gaan, maar dat is niet altijd mogelijk. Daarnaast zijn er nog de onbeleefde, arrogante en zatte reizigers.” Rudy werd in zijn loopbaan twee keer geconfronteerd met iemand die uit het leven stapte. “Als treinwachter zie je het meestal niet gebeuren maar ben je wel verplicht om als eerste uit te stappen om te zien of het slachtoffer nog leeft. Zoiets laat je niet zo gemakkelijk los. Het blijft plakken, ook al kan je er niets aan doen.” Nu Rudy met pensioen is, zal hij zich inzetten als ‘Taxi Rudy’ van zijn moeder, schoonmoeder, kinderen en kleinkinderen.

MUZIEK

“Ik ben basgitarist bij de Red Legs en repeteer wekelijks in De Panne. Ik speel nu één keer tennis per week maar zou dat graag opdrijven tot twee keer per week. Ik speel ook regelmatig snooker en droom ervan om iets met paarden te doen. Ik wil ergens stallen schoonmaken, maar heb voorlopig nog geen manage gevonden waar ze mijn diensten kunnen gebruiken. Waarom ik dat wil doen? Omdat ik paarden fantastische dieren vind.”

Rudy organiseert op zondag 8 februari samen met Red Legs een benefietconcert ten voordele van de ALS Liga. “Het concert heeft plaats in de Volksbond in Oostende. Je betaalt amper 5 euro. We starten om 15 uur. We kiezen voor ALS omdat de vrouw van onze drummer Redgy Van Espen een ALS-patiënte is.”